

Palmpasen 2022

Johannes 12:12-19

- Lezing: Johannes 12:12-19

¹²De volgende dag was er al een grote menigte in Jeruzalem voor het feest. Toen ze hoorden dat Jezus ook zou komen, ¹³haalden ze palmtakken en liepen ze de stad uit, Hem tegemoet, terwijl ze riepen: 'Hosanna! Gezegend Hij die komt in de naam van de Heer, de koning van Israël.' ¹⁴Jezus zag een ezel staan en ging erop zitten, zoals geschreven staat: ¹⁵'Vrees niet, vrouwe Sion, je koning is in aantocht, en Hij zit op een ezelsveulen.' ¹⁶Zijn leerlingen begrepen dit aanvankelijk niet, maar later, toen Jezus tot majesteit verheven was, herinnerden ze zich dat dit over Hem geschreven stond, en dat het zo ook gebeurd was. ¹⁷De mensen die erbij waren geweest toen Hij Lazarus uit het graf riep en uit de dood opwekte, waren van die gebeurtenis blijven getuigen. ¹⁸Daarom ging de menigte Hem tegemoet; ze hadden gehoord dat Hij dit teken had verricht. ¹⁹En de farizeeën zeiden tegen elkaar: 'Je ziet dat we niets bereikt hebben: kijk maar, de hele wereld loopt achter Hem aan.'

Preek

Lieve mensen,

Vandaag zijn er massa's mensen op de been in de stad. De meesten zijn hier om lopers toe te juichen. Je ziet heel wat supporters zich door de stad verplaatsen. Om op verschillende plekken 'hun' lopers aan te moedigen en te ondersteunen. En ze juichen in afwachting van hun geliefden natuurlijk ook alle andere lopers toe.

Veel toejuichende mensen dus vandaag in de stad. Ook met Palmpasen was dat zo. Jezus is in aantocht. Mensen gaan hem vanuit de stad tegemoet. Dat lees je alleen bij Johannes. De andere evangeliën hebben het alleen over de schare, die in zijn kielzog mee komt. En die beide groepen ontmoeten elkaar al dansend, joelend en zingend. Palmtakken als spandoeken ter ondersteuning. Het parcours gewezen door jassen en kleden als een rode loper om hem te onthalen. Jezus als het middelpunt van toejuichingen en support.

Maar wie halen ze binnen? Je moet weten, dat deze dag, de zondag voor Pesach, vanouds de datum is dat de Joden met hun gezinnen, hun families, het paaslam uitzochten om te gaan slachten. Zeker rondom de tempel, als je van ver kwam. Daar werd gekocht en verkocht. Je zorgde dat je met je familie in de stad was om op die markt jouw offer te reserveren. Jezus slaat straks die markt uit elkaar. Zo lezen we in andere evangeliën. Maar hier in Johannes zie je dat de mensen uit de stad komen, Jezus tegemoet. Ze rukken zich als het ware los van hun door religie gestelde taak. Namelijk het uitzoeken van een paaslam. In plaats daarvan gaan ze Jezus tegemoet. En onbedoeld halen ze hem dus als paaslam binnen.

De vraag die voor jou en mij dan naar boven komt: hoe zit dat bij ons in de verhouding tussen religie en relatie? Deze mensen gaan Jezus tegemoet en laten hun religieuze gewoontes voor wat ze zijn. Omdat ze iets belangrijkers gevonden hebben. Iemand belangrijkers. Hoe zit dat bij jou? Durf je zo naar je geloof, naar je gewoontes te kijken? Brengt jouw manier van geloven Jezus dichterbij? Of houd je hem juist op afstand? De mensen van Jeruzalem maken, al is het voor even, de goede keuze. Ze laten de voorgeschreven gewoontes. En gaan Jezus, hét Paaslam, tegemoet.

Kijk, dat beseffen ze hoogstwaarschijnlijk niet. Zij verwachten dat onze Heer hen komt bevrijden. Hosanna betekent letterlijk: red ons nu! Bevrijd ons meteen! Ze verwachten dit Pesachfeest een veldslag met de Romeinen. Altijd al is de spanning tijdens feestdagen in Jeruzalem groot. Ze hadden echter al kunnen vermoeden dat Jezus geen oorlog komt voeren tegen de bezetter. Hij komt koninklijk binnen op een ezel. Dat is altijd teken dat je komt in vrede. Hij heeft als het ware de witte vlag in zijn hand. Hij wordt in Jesaja 9 niet voor niets 'Vredevorst' genoemd. Hij komt niet de bezetter verdrijven. Maar afrekenen met een veel dieper probleem. Ze halen met hem hét paaslam binnen. Al beseffen ze dat niet.

De farizeeën beseffen dat wel. Ze zien met lede ogen aan hoe hun religie én hun leiderschap uitgehold worden. Of, beter gezegd: dieper gemaakt worden. Ze zien dat hun regels en hun gewoontes allemaal op de schop gaan. Nu de Joden in Jeruzalem niet op de paasmarkt zijn om hun pesachlam uit te zoeken. Maar de stad uittrekken om Jezus tegemoet te gaan. Ze proberen de moed er in te houden. Zeer elitair verzuchten ze: *tja, het plebs, het klootjesvolk loopt achter deze man aan. De hele wereld.* Met hun geloof vol regels en wetten, voorbehouden voor de ingewijden. Daarmee lopen ze deze keer achter de feiten aan. Ze verliezen de controle. En dat is voor zulke kerkelijke leiders onoverkomelijk.

Jezus had het vorige week ook al gezegd: let op mijn daden. In het hoofdstuk hiervoor heeft hij Lazarus zelfs uit de dood opgewekt. Hij is persoonlijk betrokken op het leed van de wereld en doet er wat aan. Hij ziet je echt en neemt de tijd voor je. Je hoeft niet naar hem op te klimmen, maar hij daalt naar jou af. Zó wil God bekend zijn. Op een ezel komt hij de stad binnen. Nadat hij kort ervoor zijn vriend uit het graf geroepen heeft. Zo'n leider wil iedereen wel. Hosanna, zoon van David, gezegend hij die komt in de naam van de Heer.

De stad is dus vol juichende mensen, vandaag. Als echter blijkt dat de finish van het verhaal van Jezus anders verloopt dan keert de stemming om. 'Hosanna' wordt 'kruisig hem!' Ze wilden geen paaslam, maar een vechter. Geen stervende Messias, maar een koning te paard. En zomaar krijgen de farizeeën toch nog de mensen op hun hand. Een koning van de Joden die een roemloos einde tegemoet gaat. Daar wil je niet bij horen.

Maar de finish zal geen eindpunt zijn deze keer. We zullen Jezus deze week zien in de laatste momenten voor zijn dood. We zullen luisteren naar zijn woorden, elke avond van deze week. En als het vrijdag wordt zien we hem sterven. Maar het is niet het einde. Want juist de uitroep en toejuicing die de mensen vandaag uiten. Hosanna! Bevrijd ons nu! Die uitroep wordt precies een week later waar. Want de dood is niet het einde. Na de finish volgt een nieuwe episode. Het wordt een feest van nieuw leven! Volgende week is het Pasen!

Amen